

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2017 roku (znak: (...)-2017) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wysokość kapitału początkowego A. K. na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 33.235,18 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 581,14 zł, okresy składkowe w wymiarze 8 lat, 3 miesiące i 15 dni, tj. 99 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 2 miesiące i 28 dni, tj. 2 miesiące. Ustalony współczynnik, proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, wyniósł dla ubezpieczonego 32,75 %. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu:

- od 15 listopada 1991 roku do 29 lutego 1992 roku ze względu na brak informacji o okresach nieskładkowych;
- od 1 marca 1992 roku do 30 kwietnia 1992 roku ze względu na urlop bezpłatny;
- od 1 października 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku ze względu na brak zgłoszenia do ubezpieczenia.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił dochodów z:

- 1993 roku, w kwocie 17.857.100,00 zł;
- 1994 roku, w kwocie 57.283.200,00 zł;
- 1997 roku, w kwocie 5.577,40 zł;
- 1998 roku, w kwocie 7.150,70 zł.

Organ rentowy nie uwzględnił wyżej wymienionych dochodów, gdyż w ocenie ZUS, nie zostały one wystarczająco udowodnione.

(decyzja z dnia 28 marca 2017 roku – akta ZUS)

Odwołanie od wyżej wymienionej decyzji w dniu 26 kwietnia 2017 roku złożył A. K., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji. Ubezpieczony podniósł, że stanowisko organu bezpodstawnie nie uwzględnia, do ustalenia wartości kapitału początkowego, następujących dochodów, które zdaniem ubezpieczonego, podlegają w całości zaliczeniu za:

- okres od 5 maja 1993 roku do 30 września 1993 roku;
- okres od 1 stycznia 1994 roku do 31 grudnia 1994 roku;
- okres od 4 marca 1997 roku do 31 grudnia 1998 roku.

Wnioskodawca zakwestionował również niezaliczenie przez organ rentowy okres

- od 1 października 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku, ze względu na brak zgłoszenia do ubezpieczenia.

W ocenie odwołującego, w wyżej wymienionym okresie był on zatrudniony przez L. K., który jednocześnie zajmował się sprawami kadrowymi.

(odwołanie – k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie złożone w dniu 29 maja 2017 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. ZUS podniósł, że w dniu 11 maja 2017 roku wydał kolejną decyzję, którą ponownie ustalił wartość kapitału początkowego nie uwzględniając okresu:

- od 15 listopada 1991 roku do 29 lutego 1992 roku, tj. okres zatrudnienia w spółce (...), ze względu na brak informacji o okresach nieskładkowych;
- od 1 marca 1992 roku do 30 kwietnia 1992 roku ze względu na urlop bezpłatny;
- od 1 października 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku, tj. okres zatrudnienia w Zakładzie (...) Spółka Cywilna, ze względu na brak zgłoszenia do ubezpieczenia.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5 – 6)

Na rozprawie w dniu 5 października 2017 roku Wnioskodawca oświadczył, iż nie zgadza się z decyzją organu rentowego w zakresie nieuwzględnienia, do ustalenia wartości kapitału początkowego, następujących okresów:

- od 1 października do 31 grudnia 1993 roku tj. okres zatrudnienia w spółce cywilnej (...);
- od 15 listopada 1991 roku do 29 lutego 1992 roku, tj. okres zatrudnienia w spółce (...). Wnioskodawca oświadczył, iż w sprawie nie występują inne zagadnienia sporne.

(oświadczenie wnioskodawcy – e-protokół rozprawy z dnia 5 października 2017 roku – 00:02:19 – 00:04:58, k. 17)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony A. K. urodził się (...).

(okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek o ustalenie kapitału początkowego – akta ZUS)

W dniu 24 stycznia 2017 roku ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

(okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek o ustalenie kapitału początkowego – akta ZUS)

Decyzją z dnia 11 maja 2017 roku (znak: (...) -2017) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego A. K. na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 36.276,13 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 715,32 zł, okresy składkowe w wymiarze 8 lat, 3 miesiące

i 15 dni, tj. 99 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 2 miesiące i 28 dni,

tj. 2 miesiące. Ustalony współczynnik, proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, wyniósł dla ubezpieczonego

32,75 %. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu:

- od 15 listopada 1991 roku do 29 lutego 1992 roku ze względu na brak informacji o okresach nieskładkowych;
- od 1 marca 1992 roku do 30 kwietnia 1992 roku ze względu na urlop bezpłatny;
- od 1 października 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku ze względu na brak zgłoszenia do ubezpieczenia.

(decyzja z dnia 11 maja 2017 roku – akta ZUS)

Decyzją z dnia 17 stycznia 2018 roku (znak: (...)-2017) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego A. K. na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 36.758,92 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 715,44 zł, wskaźnik podstawy wymiaru składek w równy w wysokości 58,60%, okresy składkowe w wymiarze 8 lat, 6 miesięcy

i 15 dni, tj. 102 miesiące oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 2 miesięcy i 28 dni,

tj. 2 miesiące. Ustalony współczynnik, proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego, wyniósł dla ubezpieczonego

32,75 %.

Przy wyliczeniu kapitału początkowego organ uwzględnił okres od 1 października do 31 grudnia 1993 roku. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu:

- od 15 listopada 1991 roku do 29 lutego 1992 roku tj. okres zatrudnienia w spółce (...), ze względu na brak informacji o okresach nieskładkowych;

- od 1 marca 1992 roku do 30 kwietnia 1992 roku ze względu na urlop bezpłatny.

(decyzja z dnia 17 stycznia 2018 roku – akta ZUS, pismo procesowe organu rentowego – k. 23)

A. K. w okresie od 1 marca 1991 roku do 30 kwietnia 1992 roku był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Spółka Jawna na stanowisku murarza-tynkarza, w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie od 1 marca 1992 roku do 30 kwietnia 1992 roku wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego. Wnioskodawca nie korzystał ze zwolnienia od pracy ze względu na opiekę nad dzieckiem, nie odbywał służby wojskowej, zasadniczej służby w obronie cywilnej lub służby zastępczej, nie otrzymywał obniżonego zasiłku chorobowego z ubezpieczenia społecznego. Stosunek pracy został rozwiązany ze względu na upływ okresu, na który zawarta została przedmiotowa umowa.

(okoliczność bezsporna, a nadto: świadectwo pracy z dnia 30 kwietnia 1992 roku)

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy i dokonane ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż odwołanie było jedynie w części zasadne.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999 roku (ust. 3).

Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (art. 174 ust. 1 ww. ustawy).

Jak stanowi art. 174 ust. 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast ust. 7 art. 174 stanowi, że do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku.

Ustęp 8 analizowanego przepisu stanowi zaś, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego

i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku według określonego w ustawie wzoru. Wartość współczynnika, obliczonego na podstawie ust. 8, w zależności od płci, wieku ubezpieczonego oraz stażu ubezpieczeniowego w dniu 31 grudnia 1998 r., przedstawiona jest w tabeli, stanowiącej załącznik do ustawy (ust. 13).

Średnie trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy, co wynika z Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu statystycznego

w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn.

Kwestię ponownego ustalania kapitału początkowego reguluje art. 175 ust. 4 ustawy

z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383), zgodnie z którym ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

W rozpoznawanej sprawie spornym było w istocie zaliczenie do stażu pracy okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Spółka Jawna.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy nie uznał w stosunku do wnioskodawcy okresu pracy, w wyżej wymienionej spółce, w okresie od 15 listopada 1991 roku do 29 lutego 1992 roku, zce względu na brak informacji w świadectwie pracy co do okresów nieskładkowych oraz okresu od 1 marca do 30 kwietnia 1992 roku z uwagi na korzystanie przez wnioskodawcę z urlopu bezpłatnego.

W ocenie Sądu na aprobatę zasługuje jedynie niezaliczenie okresu urlopu bezpłatnego od 1 marca do 30 kwietnia 1992 roku bowiem zgodnie z cytowanymi przepisami nie jest to okres składkowy ani nieskładkowy w rozumieniu art. 6 i 7 ustawy. Jednocześnie wnioskodawca nie przedstawił jakichkolwiek dowodów podważających treść przedłożonego świadectwa pracy, z którego wynikało korzystanie przez niego w ww okresie z urlopu bezpłatnego. Zgodnie natomiast z art. 6 kc to na wnioskodawcy ciąży obowiązek wykazania okoliczności, z których wywodzi skutki prawne.

W związku z powyższym w tym zakresie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc sad oddalił odwołanie.

Błędna jest natomiast argumentacja organu rentowego, uzasadniająca niezaliczenie pozostałego okresu pracy w tej spółce to jest okresu od 15 listopada 1991 roku do 29 lutego 1992 roku do okresów składkowych, a opierająca się na stwierdzeniu, iż w świadectwie pracy nie została ujęta informacja o okresach nieskładkowych, nie zasługuje na uwzględnienie. Organ rentowy nie wykazał, by w przedmiotowym okresie zatrudnienia mogły występować okresy nieskładkowe. Ze względu na brak informacji co do okresów nieskładkowych nie można wysnuć wniosku, iż takie okresy w rzeczywistości miały miejsce. Tym bardziej, że w świadectwie pracy zostały szczegółowo opisane inne okoliczności zatrudnienia wnioskodawcy. Biorąc pod uwagę zasady logicznego rozumowania należy przyjąć, że jeżeli w świadectwie pracy nie zostały zawarte informacje dotyczące okresów nieskładkowych to oznacza to, iż takich okresów nie było. Organ rentowy nie wykazał również, by okresy nieskładkowe wystąpiły w trakcie zatrudnienia wnioskodawcy. W konsekwencji, brak jest dowodów na okoliczności wystąpienia wyżej wymienionych okresów

nieskładkowych. Reasumując, organ rentowy niezasadnie odmówił zaliczenia wnioskodawcy do okresów składkowych okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Spółka Jawna od 15 listopada 1991 roku do 29 lutego 1992 roku.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję jak w punkcie 1 sentencji wyroku uznając odwołanie za zasadne.

Stosownie do treści art. 477¹³ k.p.c., zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Zgodnie zaś z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania,

jeżeli wydanie wyroku stało się zbędne. W rozpoznawanej sprawie organ rentowy, w toku postępowania sądowego, wydał decyzję z 11 maja 2017 roku oraz decyzję z dnia 17 stycznia 2018 roku, którą zmienił poprzednią decyzję z 28 marca 2017 roku, i zaliczył okresy ubezpieczeniowe oraz wynagrodzenia do ustalenia wartości kapitału początkowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹³ kpc w punkcie drugim wyroku umorzył postępowanie w sprawie w zakresie zaliczenia do obliczenia kapitału początkowego wynagrodzeń za okresy: od 5 maja 1993 roku do 30 września 1993 roku, od 1 stycznia 1994 roku do 31 grudnia 1994 roku, od 4 marca 1997 roku do 31 grudnia 1998 roku oraz zaliczenia okresu ubezpieczeniowego od 1 października 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi.

20 III 2018 roku.